

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Eusebio ciii

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

esset tantus hostes sup se iam irruentes terror: iua sit. vt pietas armis nō solum montes. sed celū sup se ruere putarent. cunctiq; diffugerunt. Quadam vi e duz p angustudunū transiēs ad tumulū sancti cassiani epi deuenisset. quomō se haberet inq̄suit. Ille statim cūctis audiētib; sic r̄dit. Dulci que te p̄ruor. et aduentū redēptoris expecto. Et ille. Quiesce plonqum in x̄po tempus. et p̄o nobis ar̄tentius intercede vt obtinere sacre resurrectionis gaudia mereamur. Dū apud rauēnam deuenisset a regina placida et filio suo valentiniano honorifice susceptus est. hora v̄o cene regina misit ei vas argenti amplissimū delicatiorib; cibis plenū. Qd̄ ille sic suscepit. vt cibos famulis traderet. et sibi p̄ paupib; ip̄m vas argētū retineret. Loco v̄o muneris misit regine scutellā lignēā panes ordeaceū p̄mentē. Qd̄ illa libēter recepit. et vas illud post modum argento texit. **¶** Quadā aut̄ vice dū predicta regina eū ad cōuiuium inuitasset. ille benigne annuus ab hospitio suo vsq; ab palāciū eo q̄ ieiunij et orōnib; ac laborib; esset confectus. asino deferēte portatus est. Sed dū comederet. asinus sancti germani mortuus est. Qd̄ regina audiens equū mire māsuētudinis ep̄o presentari fecit. Quē intūēs ait. Deus michi asinus presentef q; qui me huc attulit reportabit. Pergēs ad cadauer surge inquit muscio reuertamur hospitio. Statimq; subtilēs sc̄ipm̄ p̄cussit. et quasi nichil mali passus esset. germanū ad hospitū deportauit. Sed anteq̄ de rauēna exiret. p̄dixit q̄ nequaq̄ in hoc seculo diutius moraref. Post modicū sebre corripif. et in die. viij. in dñō moif. et corpus eius ad gallias sicut a regina petierat trāspostat. Obijt circa annos dñi. ccccxxx. **¶** Verū cum sanctus germanus btō eusebio vercellen. ep̄o p̄misit q̄ in sui reuersione ecclesiaz quā fundauerat sibi dedicaret. cum intellexisset sanctus eusebius beatum germanū erisse de corpore. ecclesiam suāz dedicaturus cereos accēdi iussit. Sed quāto plus accendebantur. tanto plus extinguēbant. Quod vidēs eusebius intellexit de dicationē aut alio tpe fieri oportere. aut alteri ep̄o reseruāri. Cum igit̄ beati germani corp⁹ vercellas delatū fūisset. mox in predictā ecclesiā inducif. et statim cerei omnes diuinitus inflāmant. Tūc sanctus eusebius p̄missionis beati germani meminit. et qd̄ viues se facturum p̄omiserat mortuū fecisse cognouit. Hoc ita opo: tet accipi. vt non intelligaf de magno eusebio vercellen. q̄ tpe ip̄ius factum sit hoc. Nā ip̄e sub valente impatore mortuus fuit. et a morte ip̄ius

vsq; ad mortem sancti germani vltra annos. l. c. fluxerant. Fuit ergo alius eusebius sub quo istud quod enarratur euenit.

¶ De sancto eusebio ciii. **¶**



¶ Eusebius dicit ab eo qd̄ est bonū. et se be qd̄ dicitur eloquentia vel statio. vel eusebius sonat bonus cultus. Ip̄e namq; habuit bonitatem in sanctificatione sui. stationem in constantia martirij. bonū cultū in reuerentia dei.

¶ Eusebius semper virgo existēs. dum adhuc cathecuminus esset ab eusebio papa baptisma et nomē suscepit. In quo baptismo manus angelice vise sunt que ipsum de sacro fonte leuauerunt. Marrona quedam eius pul. britudine capta. cū ip̄ius cubiculum vellet adire custodientibus angelis peruenire non potuit. Unde factomane ad eius pedes procidit. et ab eo veniam petijt. Ordinatus presbiter tanta sanctitate emicuit vt in missarū solemnij inter manus eius ministrum angelicū appareret. Post hoc cū arriana heresis totam ytaliam inficeret. imperatore cōstatio eidem heresi fauente. iulianus papa eusebium in vercellensem episcopum consecrauit. que tunc obtinebat inter alias v̄bes ytalie p̄ncipatum. Qd̄ heretici audientes omnes s̄ores ecclesie claudisecurunt. Et eusebius v̄bcm ingressus ante hostiū maioris ecclesie que est beate marie genua flexit et omnia ostia sua mox oratione aperuit. Martentium mediolanensem ep̄m heretica p̄auitate corruptum de episcopatu eiecit. et p̄ eo virū catho-

De septem

Machabeis

licum dyonisiū ordinavit. Sicq; eusebius totā ec-
 clesiam occidēris. et athanasius totā ecclesiam oriē-
 tis ab arrianorū peste purgabant. Arrius nanq;
 presbiter alexandrinus fuit qui christus purā crea-
 turā esse dicebat. asserens q; erat quando nō erat.
 et q; propter nos factus est vt nos per eum tanq;
 per instrumentū deus crearet. et ideo magnus cō-
 stantius celebrari fecit incenū cōsilius. vbi error
 condemnatus est. Ipse autē postmodū miserabili
 morte interiit. q; omnia viscera et intestina se-
 cessum emisit. Cōstantius autē cōstantini filius ipse
 heresi corruptus fuit. Quo circa cōstantius impera-
 tor: cōtra eusebiū plurimū indignatus multoz epō-
 ruz cōcilium conuocauit et dyonisiū accersuit mul-
 tasq; epl̄as ad eusebiū destinauit. qui sciens mali-
 tiā in multitudie preualere venire contēpsit et suā
 senectutē opposuit. Cū impator statuit cōtra eius
 excusationē in mediolanensē vrbē q; prope erat cō-
 ciliū celebrari. Vbi cū eusebiū deesse videret. iussit
 arrianos fidē suā describere. et dyonisiū ep̄m me-
 diol. ac. xxxiij. ep̄os eidē fidei subscribere. qd̄ audi-
 ens eusebius de vrbē sua mediolanū p̄fectur⁹ exiit
 et mlt̄a se passurū p̄dixit. **C**ū igit ad quē-
 dam fluuiū venisset vt mediolanum p̄geret nauis
 p̄cul ex alia pre fluminis exiēs cohibente ad eū
 venit. et ip̄m cum socijs sine gubernatore alio trās
 portauit. Tunc ei predictus dyonisius obuiauit et
 ad pedes eius p̄cidens veniā postulauit. Cū igit
 eusebius ab imperatore nec minis nec blanditijs
 flecti posset corā omnibus dixit. Vos dicitis filium
 minorē esse patre cur ergo michi filiū meū et disci-
 pulū p̄ulistis? Non est em̄ discipulus sup maḡm
 nec seruus sup dñm suū. nec filius sup patrē. Qua
 illi rōne p̄mori statim cyrographū quē scripserāt.
 et cui dyonisius subscripserat ei obtulerūt. At ille
 Nequaquā post filiū scribam cui auctoritate p̄se in
 sed ip̄m succendite. nouūq; cui subscribam si vultis
 scribite. Sicq; nutu dei succensus est cyrograph⁹
 Cui dyonisius et alij. xxxiij. ep̄i subscripserāt. Rur-
 sumq; arriani alium cyrographū cōscripserunt. et
 eusebio et alijs ep̄is vt subscriberent tradiderunt
 Sed cū ab eusebio animati nullatenus cōsentirēt
 ceperūt plurimū gratulari q; cyrographū cui co-
 acti subscripserant penitus cōbustū videbāt. Tunc
 iratus p̄stantius eusebiū volūtati arrianorū tradi-
 dit: Qui protinus ip̄m de medio alioz ep̄iscopoz
 rapientes: et durius flagellantes. eū p̄ gragus pa-
 lacij a summo vsq; ad imus: et rursus ab imo vsq;
 ad summū traxerunt. Cum ergo capite cōquassa-
 to multū sanguinē fudisset. et adhuc nō assentiret.

vincis post tergum manibus. per collum cū fune
 ip̄m traherāt. Ipse autē gratias agens dicebat se
 pro confessione fidei catholice mori esse paratum.
 Tunc constantius liberū papam. dyonisiū: pau-
 linum. et omnes alios ep̄iscopos qui eius exēplo
 fuerāt animati in auxiliū mitti fecit. Eusebiū ve-
 ro apud scitopolim vrbem palastine arriani duxe-
 runt. et ip̄m in quodā loco sic artificio recluserunt
 vt esset illo longitudie breuior. latitudie angustio-
 ra vt curuatus nec pedes extēdere. nec se in latus
 alterus vertere posset. capiteq; depresso humeros
 tantum et cubitos mouere valebat. Veruntamen
 constantio defuncto. iulianus eidē succedens. et
 omnibus placere volēs. inbet exulatos ep̄iscopos
 reuocari. et deoz templā aperiri. et pace frui sub
 lege qua quisq; vellet. Et sic eusebius inde exiens
 ad athanasium venit. et quāta passus fuerat eidē
 exposuit. Defuncto autem iuliano et iouiniano re-
 gnante sopitis arrianis eusebius vercellas rediit
 et eum populus euz magna exultatione suscepit.
 Sed iterum valente regnante arriani repululant
 et eusebij domum vallantes. et extra domum su-
 pinū ip̄m trabentes lapidibus eum obruerunt. et
 sic ad domnum feliciter migrans in ecclesia quas
 ip̄e construxerat sepultus est. fertur quoq; hanc
 gratiā sue ciuitati eusebius a deo suis precibus im-
 petrasse vt nullus arrianus ibidem viuere possit.
 Vixit autē scdm̄ cronicas ad minus. lxxxviij. annis
 floruit circa annos domini. ccc.

De septem machabeis cū A

